

Abstrakt

Práce představuje mikrohistorickou analýzu posledních let života Huga Vavrečky (1880–1952), technika, novináře, národohospodáře, diplomata a obchodního ředitele firmy Baťa. Teoreticko-metodologická část rozpracovává epistemologické rozdíly biografického a mikrohistorického výzkumu, načež je věnována pozornost především možnostem mikrohistorického bádání v oblasti soudobých dějin. Tamtéž je rozepsána metodologie náznaků či stop (Carlo Ginzburg), definováno vlastní postavení výzkumnice a představeny použité prameny. Výkladová část nejprve stručně shrnuje základní obrysy života Huga Vavrečky před zkoumaným obdobím do roku 1944, načež přistupuje k výzkumu strategií jeho jednání od podzimu 1944 do jeho smrti v srpnu 1952. Zaměřuje se přitom především na Vavrečkovy poválečné osudy, jeho vlastní postoj k nastalé situaci osobní i politicko-sociální, k jejím proměnám, přičemž se snaží pojmenovat přístupy a individuální motivace či přesvědčení, s nimiž tyto cesty volil. V neposlední řadě se práce zaměřuje též na širší kontext jeho rodiny a přátel, jakož i na alespoň částečné rozkrytí kroků jeho poválečných protivníků, kteří ho do nesnadné situace z velké části dovedli.